

просото. Мравкитѣ се струпали и се наяли. За благодарностъ му дали една сламчица и му рекли:

— Ако нѣкога ти потребва нѣщо, надѣхай тази сламчица и ще го имашъ.

Пакъ трѣгналъ. Вървѣлъ, вървѣлъ, стигналъ въ третя гора. Тамъ имало оси. Забрѣмчали, зажилили — шѣли да уморятъ и него и добитѣка. Но той имъ далъ меда.

Тѣ се наяли, дали му едно крилце и рекли:

— Ако нѣкога ти потребва нѣщо, надѣхай това крилце, и ще го имашъ.

Така царскиятъ синъ стигналъ въ Тригорското царство. Въ двореца го посрещналъ царѣтъ и му рекълъ:

— Ако искашъ да вземешъ за господаря си моята дѣщеря, трѣбва въ единъ день да извършишъ тѣзи три нѣща: да съберешъ една стая живи зайци отъ гората; да отдѣлишъ едно отъ друго единъ чувалъ жито, просо и оризъ, и да познаешъ, коя отъ тритѣ ми дѣщери е най-малката. Ако не направишъ това, ще ти взема главата.

Като казалъ това, царѣтъ си излѣзълъ.

Момѣкътъ извадилъ мечитѣ влакна и ги надѣхалъ. При него взели да пристигатъ отъ всички страни, презъ врати и прозорци, зайци. Напълнила се стаята. Момѣкътъ се зарадвалъ и засвирилъ съ уста, а зайцитѣ се изправили на заднитѣ си крака и заиграли. Дошълъ царѣтъ и, като видѣлъ зайцитѣ, смаялъ се.

Тогава му дали чувала съ житото, просото и оризѣтъ. Като останалъ самъ, момѣкътъ надѣхалъ сламчицата. Дошли мравкитѣ и за единъ часъ отдѣлили житото, просото и ориза на три равни купчини.

Най-после отишли да доведатъ сестритѣ. Момѣкътъ надѣхалъ крилцето отъ оситѣ. Дошла една оса и му казала: „На която мома кацна, тя е най-малката.“

Довели тритѣ моми. Тѣ били хубави и еднакви, като три капки вода. Но осата кацнала на една отъ тѣхъ. Царскиятъ синъ се приближилъ до нея, обърналъ се къмъ царя и рекълъ: